

HM-DYSTURIN

FØROYAR-KYPROS

Jan Dam: Tekur heilivág fyri pínu

»Skaðin frá Belgia-dystinum noyddi meg út síðsta vikuskiftið móti B36, men nú kenni eg næstan einki meira til píruna í síðuni,« sigur landsliðsverjuspælarin Jan Dam, ið tó tekur Brophen-pínuheilivág fyri at doyva píruna

Ein av teimum allaríðnastu á landsliðnum, síðani farið var upp í altjóða fótbólt, hevur verið Jan Dam úr Havn, sum kanska allar mest er kendur fyri innsatsin í ítróttarparkini móti dønnum, tá hann setti Brian Laudrup í skrávustikkuna, so hesin fullkomuliga neutraliseradist og hvarv í dystinum. Eisini frá fyrsta og minniligasta dystinum, ið var í Landskrona, minnst vit innsatsins, Jan Dam gjørdi.

Nú stendur føroyska fótbóltslandsliðið fyri sínum næsta veruliga heimadysti á Svangaskarði. Og Jan Dam hevur ikki fingið vant

regluliga fyri pínu í síðuni frá einum skaða, hann fekk í dystinum móti Belgia fyri knappliga tveimum vikum síðani:

»Eg havi tað tó nógv betri nú, og eg havi so at siga lítið og einki merkt til píruna í síðuni, eg fekk av einum snuddi í rivjabeinum høgrumegin,« sigur Jan Dam. »Sjálvur haldi eg, at eg eri væl fyri, og eg haldi ikki, at hesin skaðin hevur nakað serligt at siga, so eg eitt nú ikki kann spæla í kvöld. Vónandi eri eg millum teir ellivu, Páll skal brúka frá byrjan av í kvöld, og eg trúgvi uppá, at eg kann klára tað.«

Fyri at taka píruna burtur, fær Jan heilivág av slagnum Brophen, og tað hevur eisini hjálpt sera væl undir venjingunum leygdagin og sunnudagin.

Hóast Jan letur væl at og ikki heldur seg vera annað enn væl fyri, er landsliðsvenjarin Páll Guðlaugsson eitt sindur meira ivasamur, og hann sigur fyri Sosialinum, at hann skal tosa við landsliðslæknan fyrst, áðrenn hann við vissu tekur Jan út til dystin í kvöld.

Men heldur ikki hetta tekur optimismuna frá Jan, ið ei heldur ræðisst kypriotarnar:

»Eg kenni ikki so nógv

til teirra, men eingin er um, at vit eiga at hava virðing fyri teimum, eins og vit eiga at hava tað fyri einum og hvørjum øðrum liði, vit spæla ímóti. Vit hava tó einki at vera bangnir fyri, tí okkara partur plagar ikki at liggja eftir, og tað skal hann heldur ikki hesaferð. Annars kann roknað við, at teir fara at draga stóra nyttu av teimum royndum, teir hava fram um okkum í altjóða fótbólti, so aftur ímóti mugu vit bara so mikið meira gera brúk av okkara.«

hj.

Nú mugu vit hava stigini

Hóast samdur við hinar í, at dysturin í kvöld kann gerast sera torførur, heldur Mikkjal, at satsast má uppá at fáa stig

Ein av teimum, ið eisini hevur verið við alla tíðina, Føroyar hava verið við í altjóða dysti, er miðvingurin Mikkjal Danielsen. Hann hevur roynt at hildið Tony Polster niðri og øðrum monnum við, men hesaferð kennir hann ikki mæðstøðulíðið so væl:

»Nei, vit vita ikki so nógv um kypriotarnar, uttan tað, vit hava sæð frá upptøkunum av dysti teirra móti Belgia, og teir upptøkurnar siga okkum, at teir kunnu vera góðir,« sigur Mikkjal. »Men kortini mugu vit gera okkum greitt, at skulu vit hava

stig, so má tað vælsaktans vera í hesum dystinum.«

Hann heldur, at umráðandi er at leggja trýst á kypriotarnar frammi á vøllum, skal møguleiki vera fyri at vinna spælið.

»Men alt í alt haldi eg, at vit eiga at hava góðar vónir til hendan dystin,« sigur hann. »Vit hava roynt væl, og tað kunnu vit gera aftur. Um vit klára at spæla allan hendan dystin, sum fyrra hálvleiki móti Belgia, kann alt henda móti kypriotunum.«

hj.

Magni: Endurtaka Belgia-taktikken

Magni Jarnskor hevur í fleiri dystum verið hollur stuðul á landsliðsmiðjuni, og ikki er óhugsandi, at hann eisini í kvöld fær kjansin móti Kypros. »Vit eiga at spæla sum móti Kypros, so fáa vit okkurt burtúr,« heldur hann

Trupulleikin í Belgia-dystinum var heilt einfalt, at miðjan misti ov nógvar bóltar. Og útskiðingarnar vóru heldur ikki nógv sannførandi til tess at hjálpa upp á hendan trupulleika.

Men taktikkunum bilti einki, og ein av teimum, ið heldur rættast vera at endurtaka fyrra hálvleik frá tí dystinum allan hendan dystin, er Gl-arin Magni Jarnskor.

»Við at leggja trýst á teir longur frammi, høvdu vit stórri lut í spælinum, og tað er tað, vit skulu hava í

kvöld eisini,« heldur hann. »Vit mugu fara inn á vøllin at halda fast um tað eina stigið, vit hava frá byrjan, og so mugu vit – sum dysturin gengur – vóna, at vit fáa hilt eisini.«

Hann vil tó avgjørt ráða til, at ansað verður væl eftir, og at kypriotarnir ikki verða undirmettir. »Hetta kann gerast tann allartorførasti av øllum dystunum hjá okkum, tí áskoðararnir krevja hesaferð, at nú skal vinnast. Tað hevði sjálvandi eisini verið fínt, men vit mugu fyri einhvønn

prís ikki leypa framav.«

Meðan fleiri vilja halda, at nú eigur at verða satsað offensivt í hesum dystinum, er Magni av áðrari áskoðan: »Vit eiga sjálvsagt at taka tað, vit fáa, men vit mugu heldur ikki kasta alt fram, so tað kostar okkum sigurin ella javnleikin, av tí at verjan fær ov nógv oman yvir seg.«

Men fyri at dysturin í hvussu er skal hava retta karm, heldur gøtumaðurin, at tólvu maðurin – áskoðarafjeldin – má gera vart við seg meira enn

nakrantíð fyri at stuðla teir ellivu, ið eru á vøllumin. »Í Belgia-dystinum royndist áskoðarafjeldin landsliðnum sera holl – í hvussu er, so longi tað gekk við. Um hon heldur á í kvöld, eisini um, tað ser torført út, kann hon koma at gera góðan mun.«

hj.